

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Kyoto: duurdere uitstoot, niet minder!

Heins

Citation

Kyoto: duurdere uitstoot, niet minder!. (2005). Kyoto: duurdere uitstoot, niet minder!. *Bestuurskundige Berichten*, 20(2), 8. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3211355>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3211355>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Kyoto: duurdere uitstoot, niet minder!

Sinds half februari is het verdrag van Kyoto van kracht geworden. Dit betekent dat er dingen gaan veranderen, met name op het gebied van CO₂-uitstoot. Met zijn allen gaan we minder verbruiken, minder vervuilen en minder CO₂ uitstoten. En dat is nodig ook, want in dit tempo houdt onze mooie planeet het niet lang meer vol.

Geweldig initiatief dus, die Kyoto-overeenkomst (jammer dat er weer een aantal landen zonodig niet mee willen doen), maar verandert er nu echt iets of is de waarde die aan Kyoto wordt gehecht zwaar overtrokken? Een uitstootvermindering van 5% klinkt al niet bepaald indrukwekkend, laat staan de daarbij behorende handel in emissierechten. Voor wie het verhaal over de emissierechten gemist heeft de afgelopen weken, kort gezegd komt het op het volgende neer: Elk bedrijf dat CO₂ uitstoot, krijgt een bepaalde hoeveelheid CO₂-uitstoot per jaar toegewezen in de vorm van emissierechten.

Bedrijven die meer verbruiken dan hun toegewezen emissierechten kunnen dan emissierechten kopen van bedrijven die minder uitstoten dan ze op basis van de hun toegewezen emissierechten mogen doen. Kortom, alseen bedrijf dus drie emissierechten krijgt, maar vier verbruikt kan dat bedrijf emissierechten kopen van een ander bedrijf dat maar twee emissierechten verbruikt van de drie emissierechten die het heeft gekregen. De handel in emissierechten heeft vooralsnog het meeste weg van de verkoop van gebakken lucht. Naar mijn mening heeft het kopen en verkopen van uitstootrechten weinig te maken met het milieu, maar veel meer met economie. Ik zie niet direct in dat het milieu hierbij gebaat is. Bovendien twijfel ik aan hoe je de effecten meet. Vuile lucht kan immers over komen waaien. Natuurlijk begrijp ik het idee achter emissiehandel (het ene bedrijf heeft rechten over, het ander bedrijf heeft rechten nodig), alleen leidt dit niet tot minder uitstoot. Een bedrijf dat meer uitstoot dan ze heeft toegewezen gekregen, zal er meer voor moeten betalen. Een bedrijf dat minder uitstoot zal er op verdienen. Dit kan de CO₂-uitstoot dus in evenwicht houden, tenzij de toename in uitstoot, zelfs met de emissiehandel, groter is dan de opgelegde beperking. En hoe bestraf je dan een bedrijf dat over haar hoeveelheid emissierechten heen

gaat? Sancties in de vorm van boetes zullen er wellicht komen. Of moet je zeggen: 'jullie bedrijf is door haar emissierechten heen, hebben niets meer bijgekocht om het overschot in uitstoot te dekken, u moet stoppen met productie?' Duurdere uitstoot tot gevolg dus, maar niet

minder! Volgens velen leidt de steeds duurdere uitstoot echter tot een zoektocht naar goedkoper produceren of andere energiebronnen. Het eerste punt, goedkoper produceren, is mogelijk, maar hoeft niet per se plaats te vinden. Innovatie in productiewijze is wenselijk, maar kapitaalkrachtige ondernemingen worden wellicht lang niet zo zwaar financieel geraakt door uitstootkosten. 'Who cares!' zal men denken, 'compenseren we wel met goedkopere arbeid, bezuinigen we op dat punt'. Uiteraard, geef ik toe, zal het merendeel van de bedrijven die CO₂ uitstoten op zoek gaan naar mogelijkheden om zuiniger te produceren. Niet voor niets

"De handel in emissierechten heeft vooralsnog het meeste weg van de verkoop van gebakken lucht."

speelt de discussie over kernenergie weer op. Hoe zuinig deze vorm van energie ook mag zijn, voor het milieu kan het veel grotere gevolgen hebben dan onze jaarlijkse CO₂-uitstoot. Er hoeft immers maar één behoorlijk geslaagde kernramp in een kerncentrale (met of zonder Chinese kiezelbedreactor) plaats te vinden en we hebben het milieu op (radio)-actieve wijze voor honderden jaren verknald. Ik pleit wat dat betreft dan ook voor groene energie. Alleen wel groene energie die "transparant" is. Daarmee bedoel ik, dat aan de gebruiker van groene stroom (de consument) inzichtelijk moet worden gemaakt waar die groene stroom vandaan komt. Dit houdt in dat er controles en objectieve kwaliteitseisen gesteld worden aan groene stroom, zodat gegarandeerd is dat de groene stroom ook echt groene stroom is en niet bijvoorbeeld middels kernenergie is opgewekt. Zolang groene stroom niet inzichtelijk is, is Kyoto het beste wat we hebben. Alleen heb ik er mijn vraagstekens bij of Kyoto het gewenste effect sorteert. Only time will tell... □

Heins

Kyoto?! Kernenergie is het antwoord!

In 2013 dreigt de kerncentrale in Borssele te worden gesloten. Dit mag echter niet gebeuren, want kernenergie is het antwoord op ons toekomstige energieprobleem. Over 30 jaar zal ons aardgas op zijn en zal de wereldvoorraad van fossiele brandstoffen steeds verder opraken. De prijzen voor olie en gas zullen de pan uit rijzen. Voor onze fossiele energiebehoefte zullen we steeds meer afhankelijk worden van de oliesjeiks in het instabiele Midden-Oosten en de nieuwe economische adel in Rusland. Naast het feit dat dit zeer ongewenst is, zorgt het verbruik van fossiele brandstof voor een versnelde verandering van ons klimaat. Deze zorgelijke ontwikkelingen dienen zo snel mogelijk veranderd te worden. Om van de fossiele brandstoffen af te komen, moet er naar alternatieven worden gezocht. Naast de

Naast de open deur van het zuiniger omgaan met energie, zijn de huidige duurzame energievormen geen serieus alternatief.

open deur van het zuiniger omgaan met energie, zijn de huidige duurzame energievormen geen serieus alternatief. Om dit te verduidelijken zal ik enkele voorbeelden van duurzame energie schetsen. Voor de verbranding van biomassa, importeren we houtzaagsel uit Canada om mee te verbranden in onze kolencentrales, die als de meest vervuilende centrales bekend staan en nu opeens voor duurzaam door het leven gaan. Windenergie is zeer onbetrouwbaar, omdat er alleen energie opgewekt kan worden tussen windkracht vier en acht. Daarnaast kost het bouwen van de windenergieparken (misschien zelfs op zee, want dat is wel goed voor het milieu en het aldaar aanwezige ecosysteem) miljarden, terwijl het productieproces ook veel te duur is en dus aan alle kanten moet worden gesubsidieerd om een marktconforme prijs voor het product te kunnen vragen. Tot overmaat van ramp moet er een reservecapaciteit van 75% aan conventionele centrales operationeel blijven, om bij eventueel tegenvallende productie, het energienet stabiel te houden. Zonne-energie is al helemaal niet rendabel, aangezien dit zo'n 15 keer duurder is dan de productie van de gewone elektriciteitscentrales.

Het is kortzichtig en een verkwisting van miljarden aan belastinggeld, opgebracht door de burgers, om miljarden te investeren in technologieën die hun eigen broek niet kunnen ophouden, vervuilen en onbetrouwbaar zijn.

Kernenergie is daarentegen een zeer goed alternatief. De centrales die deze energie produceren, stoten geen schadelijke stoffen uit. Kerncentrales behoren tot de veiligste en best beveiligde objecten in ons land en het kernafval is onbruikbaar voor terroristen. De opslag van kernafval is volkomen veilig, bovendien duurt de afname van de radioactiviteit geen duizenden jaren, zoals vaak is verondersteld, maar is de radioactiviteit na honderd jaar al afgenomen tot tien procent van het oorspronkelijke niveau en heeft het afval een zeer geringe omvang. Het

afval is bovendien niet een probleem dat tot in de lengte van jaren blijft, maar slechts van tijdelijke aard.

Kernenergie is veilig, stabiel, duurzaam en goed voor het milieu en bovendien het goedkoopste alternatief.

Het is niet voor niets dat Frankrijk 59 kerncentrales heeft en de nullijn nastreeft, wat betreft de CO₂ uitstoot voor het Kyoto-verdrag.

Onder invloed van een sterke milieulobby onder aanvoering van Tweede Kamerlid en ex-Greenpeace activist Diederik Samson probeert men kernenergie continu te demoniseren. De naar emo-terreur neigende associatie met de Tsjernobylramp is volkomen achterhaald. Dit is slechts te doen om het tanende aantal donateurs op te krikken, daar de mensen nog altijd gevoelig zijn voor deze gebeurtenis. Zo lijkt Greenpeace toch weer de maatschappelijk geëngageerde organisatie van weleer.

Het gaat deze zogenaamde milieuzorgorganisaties niet om het milieu, maar om het geld of om het veranderen van onze kapitalistische welvaartsstaat in een achterlijk systeem wat juist iets als Tsjernobyl heeft voortgebracht. We moeten ons niet laten intimideren door deze organisaties die dogmatisch blijven strooien met pertinent onjuiste en gekleurde informatie. Wanneer wij over 25 jaar willen beschikken over een stabiele, veilige en schone en bovendien betaalbare energievoorziening, moeten we durven kiezen voor kernenergie. □

Jan Pronk